63ste Jaargang No. 5208 DAGBLAD Woensdag 10 September 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.
REDACTIE: Adres: Consciëntiesteeg 27. Tel. ... P. bus 8. Willemstad
Uitgever en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I.
Voor Aruba: ... Postbus 14 Oranjestad; tel. 38.

Cabinetscrisis in Turkije

Het Hogerhuis vergaderde voor niets

Frans aanbod in Indo China

Argentinie vindt de Veiligheidsraad niets biezonders

CABINETSCRISIS IN TURKIJE.

Minister-president Recep Pekers van Turkije bood zijn ontslag aan. Hij werd ten val gebracht door de toenemende critiek op zijn binnenlands beleid. Een week geleden herbenieuwde Pekers zijn cabinet door er vijf nieuwe ministers in op te nemen. Men verwachtte hiervan, dat het rechtse cabinet nu gematigder zou optreden. De leden van Pekers partij, de Volkspartij, verwijten hem, dat hij te autocratisch optrad in binnenlandse aangelegenheden. Later wordt een communiqué van president Inonu verwacht, die inmiddels Hasan Saka belastte met de vorming van een nieuw cabinet. (Istanboel, (AP) 9.9).

DE ZITTING VAN HET HOGERHUIS.

Het Hogerhuis kwam in de zichzelf opgelegde rol van voogd over de vrijheden van het Britse volk heden bijeen om te debatteren over de staat van de Natie. Door de Arbeidsregering werd het echter medegedeeld, dat de hele bijeenkomst totaal overbodig was en dat er geen debat zou zijn. De leden van het Hogerhuis trachtten tevergeefs teiten los te krijgen van de regering, die ze niet gaf, omdat de regering nu bezig is aan de uitwerking van het programma van sir Stafford Cripps.

Vrijdag zal Cripps de plannen mededelen aan leiders van de Industrie en de Vakbonden.

De poging van de lords om tijdens de zomervacantie van het Parlement de te nemen maatregelen ter bezwering van de crisis te kunnen beschouwen, stuitte op hevig verzet van de regering. Viscount Hall zeide namens de regering dat het niet volgens de Grondwet zou zijn, indien de regering alleen het Hogerhuis midden in de vacantie zou erkennen als een bijeenkomst van het Parlement, waarin een regeringsverklaring werd afgelegd.

Deze regeringsverklaring, die geen enkele aanleiding gaf tot een debat in het Hogerhuis, werd door de oppositieleider lord Salisbury, die de vergadering had bijeengeroepen, betreurd. Salisbury verklaarde, dat het volk het recht heeft de plannen van de regering te kennen. Zeker op een tijd wanneer de levensstandaard bedreigd wordt door een catastrofale neergang. (Londen, (AP) 9.9).

FRANKRIJK EN INDO-CHINA.

Het Franse nieuwsagentschap berichtte, dat Frankrijk aangeboden heeft het bestuur over Indo-China aan de Vietnamesen over te dragen indien zij willen blijven in de Franse Unie en den Fransen willen toestaan de strategisch militaire versterkingen te mogen behouden. Het telegram zeide, dat Emile Bol'aert, de Franse Hoge Commissaris van Indo-China dit aanbod deed tijdens een toespraak te Handong (Parijs, (AP) 10.9).

ARGENTIJN CRITISEERT VEILIGHEIDSRAAD.

De Argentijnse delegaat Jose Arce deed een nieuwe aanval op de Veiligheidsraad, waar Rusland 18 malen gebruik maakte van haar vetorecht.

Hij deed dit in het comité, dat zich bezig houdt met de uitwerking van een program ter wijziging van tijd op de as. Algemene Vergadering. Rusland had voorgesteld, dat de Verenigde Staten de Balkanquaestie van de agenda zouden afvoeren. Arce verklaarde, dat hij er tegen was, dat de Algemene Vergadering tijd zou sparen. Ik ben van mening, dat de Algemene Vergadering het hele jaar door bij elkaar moet zijn, zodat geen enkel land de kans zal krijgen haar leidersschap op de wereld op te leggen. Ik ben tegen elke maatregel, die de duur van de Algemene Vergadering zal verkorten.

De Veiligheidsraad heeft in twee jaren weinig gedaan en het is gewoonweg een apparaat dat tijd vermorst. Ik zal al het mogelijke doen, dat de Veiligheidsraad zo weinig mogelijk doet en de Algemene Vergadering zoveel als mogelijk.

De Rus Alexei Krasilnikov zeide, dat als men werkelijk ernstig tijd wil besparen enige landen moeten ophouden zich te bemoeien met de inwendige zaken van Griekenland en zij deze quaestie van de agenda moeten laten schrappen. Alexis Kyrou van Griekenland antwoordde met een vinnige steek naar Rusland, dat hij het eens was met Krasilnikov, waar deze zeide, dat de Staten, die zich met de binnenlandse toestand van Griekenland bemoeien, daarmede moeten ophouden (Lake Success, (AP) 9.9).

DE LINKSEN VALLEN DE GASPERI AAN.

Een motie van wantrouwen tegen de regering.

De wetgevende vergadering werd vannacht weder bijeen geroepen in verband met het feit, dat de stakingen zich over het gehele land hebben verspreid.

Onmiddellijk na de opening van de vergadering werd de regering van Alcide de Gasperi door de linkse oppisitie aangevallen, en men protesteerde tegen de stijgende prijzen in Italië die de oorzaak zijn van de stakingen.

In het Noorden van het land staken ongeveer 1 millioen landbouwers en dit brengt de rijstcultuur van het land in gevaar. In het Zuiden staken de werklui wegens een te hoge levensstandaard. De pro-communistisch socialistische leider Pietro Nenni viel de vierde regering van de Gasperi hevig aan en diende een motie van wantrouwen in tegen de regering.

De Gasperi zelf was niet aanwezig bij de opening van de zitting, daar hij tezamen met James Dunn, den Amerikaansen ambassadeur, in Napels vertoefde om het Noordamerikaans schip „Jericho Victory" te verwelkomen, welk schip 85.000 „quintals" Amerikaans tarwe voor Itali ëmedebracht.

Nenni, wiens motie voornamelijk op de regeringspolitiek inzake de economische en financiële toestanden sloeg, beloofde alle steun te geven tot een reconstructie en verklaarde dat het land in beroering is gebracht en erg lijdt. Nenni hamerde in het begin van de vergadering erop dat Gasperi vandaag best had kunnen komen in verband met de belangrijkheid van de motie. (AP) Rome 9.9).

PIETRO MENNI
motie van wantrouwen.

HAROLD STASSEN EN DE VERKIEZINGEN.

Harold Stassen, de enige erkende eventuele republikeinse candidaat voor de presidents-

HAROLD STASSEN
eerst proefstemming.

verkiezingen van 1948 verklaarde, dat hij er de voorkeur aan gaf eerst de verkiezingen van 6 April in de Staat Wisconsin af te wachten. Deze verkiezing zal bepalen wie de staat Wisconsin zal ondersteunen als republikeins candidaat bij de „Republikeins Nationaal Conventie" die in de Zomer te Philadelphia gehouden zal worden. De vroegere gouverneur van Minnesota vertelde op een persconferentie, dat hij op 24 November te Milwaukee een grote rede zal houden. ((AP) 9 Sept. Washington).

DE ONTSCHEPING TE HAMBURG.

Bij de ontscheping der Joden te Hamburg werden volgens officieel bericht van de Britse autoriteiten 33 Joden gewond met inbegrip van 13 vrouwen. 10 Personen werden naar het hospitaal gebracht. Eveneens werden 3 Britse soldaten in het hospitaal opgenomen. (Hamburg, (AP) 9.9).

DE REDDER VAN LONDEN.

Reginald Gilbert, de Noordamerikaanse vliegenier, heeft Londen behoed voor een bombardement van 10.000 Joodse propagandabiljetten.

Gilbert sloot zich aan bij de Joodsestrijders voor de vrijheid, de zogenaamde Stein-groep. Hij deed dit om de zenuwoorlog tegen Engeland te verhinderen. Gilbert verblijft nu ergens in Engeland en hij wordt verborgen gehouden, omdat de politie voor zijn leven vreest als de Stein-groep hem te pokken krijgt. Hij staat onder de bescherming van Scotland Yard totdat hij naar de Verenigde Staten kan terugkeren. Door de spionnage van Gilbert werden negen personen gearresteerd, waaronder rabbijn Baruch Korff. Men zegt, dat rabbijn Korff nu een hongerstaking is begonnen. (Parijs, (AP) 9.9).

Rabbijn Korff is voorzitter van het comité van kolonisatieactie voor Palestina. De reis had tot doel uitvoering te geven aan de plannen van het comité om Joden per vliegtuig van Frankrijk naar Palestina te laten reizen en ze dan daar per valscherm neer te laten.

Voor de operaties in October was twintig millioen gulden beschikbaar en voor November en December honderd millioen gulden.

Zoals men weet weigerde de Franse regering aan deze plannen mede te werken.

Het geld was afkomstig uit particuliere Amerikaanse bronnen. Er was voldoende personeel om twaalf vliegtuigen te bemannen. Proeven met parachutes zijn reeds genomen.

De vliegtuigen zijn gekocht van het Amerikaanse en Canadese leger. Ze zijn het eigendom van privé personen om internationale complicaties te voorkomen als zij op vreemd gebied moeten landen. Ook de parachutes komen uit legervoorraden en zijn reeds naar het buitenland verzonden aan firma's, die voorwenden, dat zij de stof in de handel zullen brengen.

DEMONSTRATIE IN HAMBURG.

Ongeveer 1300 ontleende Joden demonstreerden te Hamburg tegen het ontschepen van de Joodse vluchtelingen aan boord van de 'Exodus 1947'. Zij werden uit elkaar gejaagd door 500 Duitse politie-agenten, die onder leiding stonden van een Britsen kolonel (Hamburg, (AP) 9.9).

WEST BORNEO OPEN VOOR DE JODEN.

Dinsdag werd een mogelijke oplossing van het probleem der ontheemde Joden naar voren gebracht. De sultan van Pontianak zeide aan den Hoofdrabbijn van Amsterdam J. Tal, dat West Borneo bereid was om alle Joden, die niet langer in Europa kunnen blijven, op te nemen. (Aneta)

GEVECHTEN OP DE 'RUNNYMEDE PARK.'

Joodse vluchtelingen en Britse troepen vochten een bloedige strijd aan boord van het laatste der drie schepen, die de Joden van 'Exodus 1947' naar Hamburg brachten. Honderden Joden verzetten zich met alle kracht tegen hun landen. Zij werden door de Britse practisch naar de trein gesleept, die op de kade gereedstond. De Joden weigerden de grond te betreden van het land, dat zij beschreven als het kerkhof van millioenen hunner rasgenoten. Volgens de officiële Britse gegevens werden er op zijn minst 33 Joden gewond tijdens de strijd, die twee uren duurde. De Britten gebruikten knodsen, brandslangen en vuistslagen om de weerstand neer te slaan. Een Joods leider gaf het sein om zich te verzetten, toen hij de Joden opwekte tot de dood toe te vechten. De Joden vochten met gebroken flessen, stokken, die met ijzerdraad omwonden waren en scheermesjes. Een Jood maakte gebruik van een mes. (Hamburg, (AP) 9.9).

TRUMAN NAAR PUERTO RICO.

Edwin Arnold, directeur van een der onderafdelingen van Buitenlandse zaken, zeide, dat hij van mening is, dat Truman laat in October of begin November een apart bezoek zal brengen aan Puerto Rico. Hij hoopt, dat de president het eiland zal bezoeken voor het eind van het jaar. Ook al is hij niet in staat in October of November te gaan. (Washington, (AP) 8.9).

ONTPLOFFING IN MIJN.

Tijdens een ontploffing in een kolenmijn te Yorkshire werden 4 mannen gedood en 8 vermist. Het is de zevende mijnramp van dit jaar in Engeland. In totaal werden hierbij meer dan 150 personen gedood. De ontploffing had plaats in de Thornhill-mijn te Dewsburg. In hetzelfde gebied waar reeds 5 weken een wilde staking 44 mijnen gesloten houdt. Een reddingsploeg graaft in het ondergrondse puin op zoek naar de vermisten. Te Thornhill werken gewoonlijk 446 mijnwerkers, maar sedert Zondag namen verschillende mijnwerkers deel aan de algemene ntaking te Yorkshire (Londen, (AP) 10.9).

ARGENTIJNSE VROUWEN MOGEN KIEZEN.

Men verwacht, dat president Peron binnen enige dagen een wet zal tekenen, waarbij 3 millioen Argentijnse vrouwen het recht krijgen om te stemmen. De wet kreeg de uiteindelijke wettelijke sanctie gisteravond in het Huis van afgevaardigden (Buenos Aires, (AP) 10.9).

het nieuws van vandaag

Hubertus J. van Mook hield een persconferentie in Washington naar aanleiding van zijn besprekingen met Marshall.

Over dat bezoek vertelde hij niets, maar wel zette hij uiteen hoe de toestand in Indonesië nu eigenlijk is. Er blijkt wel heel duidelijk uit zijn woorden, dat de Republiek een radeloze en redeloze boel is, die niet te redden zou zijn als buitenstaanders, die niet op de hoogte zijn of er zijde bij willen spinnen, zich er maar buiten hielden. Of het effect van Van Mooks persconferentie groot zal zijn, blijft een vraagteken. Over het algemeen is het dikwijls zo, dat degenen, die overtuigd moeten worden, zo vastgeroest zitten in hun oordelen, dat zij er niet vanaf te brengen zijn. Hun oordelen zijn dan nog meestal gevormd, voordat zij feiten wisten, en alleen ontstaan uit verkeerde idealen of uit winstbejag. Wie zal Australië bijv. overtuigen of Rusland. De Australische gedelegeerde holt maar door op zoek naar feiten, die de Australische bening kracht moeten bijzetten. Objectieve en rustige studie wordt niet gewenst.

Australië mag en moet zich niet vergissen.

De sultan van Pontianak deed een genereus aanbod, toen hij de Joden, die in Europa geen weg meer weten, een vrijplaats aanbood in West Borneo. Bij de laatste ontscheping der Joden te Hamburg hadden er hevige gevechten plaats. De Joden weigerden de grond te betreden, waarop millioenen rasgenoten op een afschuwelijke wijze werden afgeslacht. Aan boord van een der transportschepen werd een bom ontdekt. Naar aanleiding hiervan werden vijftig Joden gearresteerd.

In Turkije is er cabinetscrisis. In Griekenland wil men een algemene onvoorwaardelijke amnestie afkondigen om opnieuw te kunnen beginnen. Ook in Joegoslavië begint het heftiger te roeren. Men strijdt tegen het regiem van Tito, blaast bruggen op en ondermijnt wegen.

Terwijl al deze onrust gaande is, diende Rusland haar opgaaf in voor het politieleger, dat ter beschikking zou moeten staan van de Veiligheidsraad. In het betreffende telegram ziet men de verlangens in dit opzicht van de andere Grote Mogendheden.

De wens van de Verenigde Staten overtreft verre die der anderen.

Op slot van rekening spelen dollars daar geen rol.

Frankrijk deed Indo China het aanbod tot zelfbestuur, indien Indo China zich aansluit bij de Franse Unie, Frankrijk de buitenlandse politiek laat leiden en militaire versterkingen ter beschikking laat van de Fransen.

Ten slotte komt er bericht, dat de Ronde Tafel conferentie van Curaçao (Aruba), Suriname en Nederland eind deze maand of begin volgende maand zal gehouden worden. Een der leden van de Rijksconferentie op Curaçao, hiernaar gevraagd, deelde mede, dat hij nog geen uitnodiging ontvangen had.

Ronde Tafelconferentie spoedig te verwachten

Joden zijn welkom in West Borneo

Duizend schendingen van de order „staakt het vuren"

RONDE TAFEL CONFERENTIE.

Een gezaghebbende bron deelde Dinsdag in Den Haag mede, dat deze maand nog of anders begin volgende maand de Ronde Tafelconferentie van Nederland, Suriname en Curaçao zal plaats vinden. Deze verklaring werd afgelegd om de geruchten te weerleggen, dat de conferentie zou worden afgelast. (Aneta)

INDONESISCHE OVERTREDINGEN.

Het Nederlandse leger maakte bekend, dat sedert de order 'staakt het vuren' op vier Augustus de Indonesiërs gisteren de duizendste overtreding beginnen.

In de twee afgelopen dagen verloren de Nederlanders 4 doden en 38 gewonden. (Aneta)

PERSCONFERENTIE VAN VAN MOOK.

Van Mook verklaarde Dinsdag op een persconferentie in de Nederlandse ambassade te New York, dat de actie van de Veiligheidsraad wel helpt, maar dat het Indonesische probleem alleen kan opgelost worden als beide partijen zich houden aan de order 'staakt het vuren'. Aan de Republikeinse kant is er echter niet veel van te merken en daarom moeten eerst de onverantwoordelijke legerbenden opgeruimd worden. Indien de Verenigde Volken dit niet kunnen doen, dan berust de verantwoordelijkheid om dit wel te doen bij de Nederlandse regering.

De actie van de Verenigde Landen veroorzaakte een uitstel, maar aan de andere kant werden de feiten nu beter bekend in de wereld en dit kan ook een hoop goed doen.

Ons enig doel is het mogelijk te maken, dat Indonesië bestaan kan als een souvereine Staat. De plaatselijke legercommandant gehoorzamen de bevelen van Djokjakarta niet. Ook de plaatselijke burgerlijke autoriteiten handelen op eigen gezag. Daarom is gedurende de laatste zes maanden de toestand steeds verslechterd. In sommige gebieden is het voorgekomen, dat er 4 of 5 republikeinse gezagdragers waren, die er elkaar bestreden.

Het geldwezen van de Republiek is een grenzenloze chaos. De hoeveelheid geld in circulatie is aan de Republikeinse autoriteiten onbekend en zelfs de centrale bank van de Republiek weet er niets vanaf.

De huidige Republikeinse regering is niet dezelfde als waarmede vroeger de onderhandelingen werden gevoerd. Een aantal kundige persoonlijkheden zijn op zijde geschoven. Bezoekers van Djokjakarta meldden, dat de invloed van Soekarno belangrijk getaand is. Niemand weet wat Sjarifoeddin wil. Maar achter het gordijn van de Republikeinse regering trekken leiders van gewapende benden en leden, die zich met de smokkelhandel bezig houden aan de touwtjes. Van Mook zeide, dat hij bevreesd is, dat Sjahrir niet de kracht of de invloed heeft om de mensen te bestrijden, die geen grondige reorganisatie willen.

De communistische partij, aldus Van Mook, treedt niet veel naar buiten op, maar zij heeft een aantal leden zitten in verschillende organisaties.

Van Mook wenste niet te spreken over de conferentie, die hij Maandag met Marshall en Lovett gevoerd heeft. Hij zeide, dat dit onderhoud verhelderend werkte.

Woensdag zal Hubertus J. van Mook naar New York gaan, vanwaar hij Zaterdag vertrekt naar Nederland om op 18 September door te vliegen naar Batavia (Aneta — Washington).

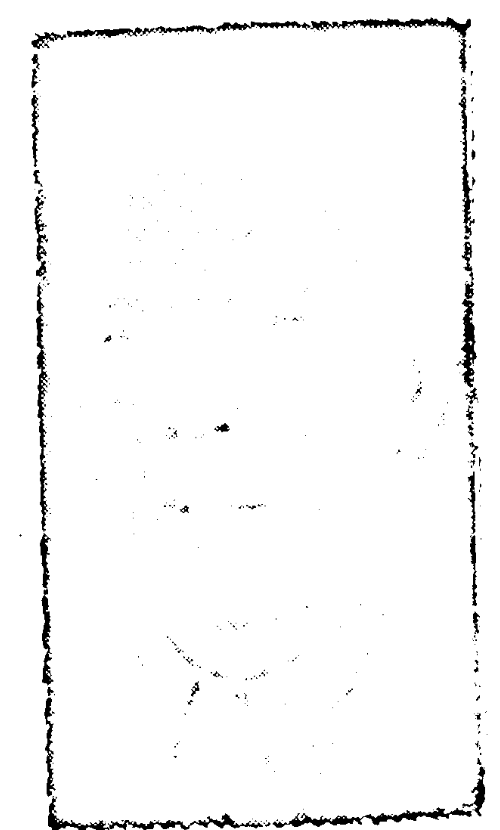
ROND INDIË.

— Het dagblad „Trouw" bericht dat de luchtdienst tussen Batavia en Sydney is stopgezet ter vermijding diplomatieke wrijvingen met Australië.

— Het persbureau Antarra meldt dat Djokja en het daarbij behorend resort krachtig verdedigd zullen worden.

— Volgens het Nederlands communiqué van heden bedragen de Nederlandse verliezen sedert de order tot het staken der vijandelijkheden op 4 Augustus, 105 gesneuvelden, 214 gewonden en 8 vermisten.

Verder meldt het communique dat T.R.I.-onderdelen en groepen terroristen talrijke aanvallen ondernamen op Nederlandse posten o.a. in de kuststreken. Er werden veel beschietingen gemeld op Nederlandse patrouilleposten op Midden Java. Ambarawa ondervond na een mortierbeschieting een aanval van de T.R.I. infanterie welke met verliezen werd afgeslagen evenals twee aanvallen op Soekowiro op 10 kilometers ten Noord Westen van Ambarawa. In de Oosthoek van Java werd bij Gentenge een groep terroristen van ongeveer 200 man verdreven. In de sector van Malang voerden de Nederlandse patrouilles grondige zuiveringsactie uit.

CHIFLEY
aanvaardde.

— De Australische premier Chifley verklaarde officieel dat Australië op verzoek van de Indonesische republiek zitting zal nemen in de drieman-commissie zoals door de veiligheidsraad voorgesteld ter vergemakkelijking van de oplossing van het Indonesisch geschil.

— Een week geleden aanvaardde België het Nederlandse verzoek tot toetreding.

België en Australië zullen nu samen het derde lid van de commissie benoemen. (ANP 9 Sep.

CURAÇAO

ROND DE BEGROTING.

Op de begroting van '47 is een tweede aanvullende begroting gekomen.

Het is natuurlijk niet mogelijk, om de begroting van 1948 te zien los van die van 1947. Dat is een punt waar reeds veel over gesproken werd in de behandeling van vroegere begrotingen, de verschillende aanbiedingen lopen over elkaar heen.

Zo zien we dat na de behandeling van de begroting van het volgend jaar die van het lopende jaar weer aan bod kwamen.

Dit jaar zagen we de zonderlinge poppenkast van de begroting '48 waarbij duidelijk onmacht naar voren kwam tot een goed begrotingsbeleid.

In de omstandigheden van toen, nu is er geen „quorum" meer, en zal deze aanvullende begroting van 1947 wel nooit enige behandeling vinden, was men tegen lenen, wat niet wil zeggen dat men nu tegen lenen is. Dit zal men zeker niet zijn nu het over huizenbouw gaat. Het was reeds opgevallen, in de pers althans werd er gewag van gemaakt, dat er voor huisvesting niet was gezorgd op de laatste begroting en nu komt ineens een voorstel voor huizenbouw tot een 10 millioen.

Dit zal liggen aan de gewijzigde omstandigheden. De plannen zijn den staten bekend gemaakt, het publiek nog niet. Het is een weldaad. Deze week liet het blad „La Union" nog eens in de geschiedenis van de huizenbouw op Curaçao zien (wat in het blad „Curaçao" minder goed duidelijk uitkwam) hoe aanvankelijk het wel heel moeilijk was om het gouvernement warm te laten lopen voor die taak van de staat nl. de huizenbouw. We zien in de La Union hoe onder gouverneur Fruytier de eerste plannen opkwamen, doch hoe én Urbina én Hermand Schotborgh de oorzaak waren, dat de eerste plannen werden afgewezen.

We zien ook, dat de plannen, om door pensioenfonds te bouwen niet door gingen.

Was dat ook weer niet door die Herman Schotborgh? Het is goed de geschiedenis te schrijven van wat geschiedde, doch soms ook, van wat niet geschiedde op Curaçao. Mocht iemand zeggen, dat de staten tegen lenen zijn, in de memorie van antwoord blijkt nu wel duidelijk, dat de staten blijk gaven niet bezwaren te hebben tot het lenen voor huizenbouw. Er is toch wel wat in de mentaliteit veranderd, hier heeft de pers goed werk verricht, door altijd maar weer op huizenbouw te wijzen!

De politiek wordt nu. „Eerst huizen dan brug en bestuurskantoor."

Een paar maanden geleden schreef de Amigoe: **„Wel huizen, geen brug."**

Maar nu komt de haven er tussen, „Eerst huizen dan haven en tenslotte brug en bestuurskantoor". De haven als zodanig is een probleem op zich. Nog altijd wachten wij op de menographie, die ons de groei van de haven van Curaçao laat zien, die ons geheel het verloop van de havenpolitiek naar voren brengt, men het overwicht tot particulier initiatief, terwijl daarnaast de vraag soms gesteld wordt of het economisch verantwoord is twee havens naast een te maken, twee havens in één gebiedsdeel. Een nog andere vraag is wat nationalisatie, het moderne probleem, voor Curaçao zou betekenen.

WESTINDISCHE COMMISSIE GEÏNSTALEERD.

Dezer dagen is de Westindische commissie geïnstalleerd welke enige tijd geleden door het Partijbestuur der K.V.P. werd ingesteld.

Zij koos tot haar voorzitter mr. G.C.J.D. Kropman.

Deze commissie heeft tot taak studie te maken en rapport uit te brengen over de noodzakelijke structuurvergaderingen in de staatsrechtelijke verhoudingen tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen. Tevens zal zij zich bezig houden met de hervorming thans geboden in het interne staatsbestel der Westindische Rijksdelen, in het bizonder voor het tijdsbestek, voorafgaande aan de totstandkoming van een grondswetsherziening.

Het adres van het secretariaat der Westindische Commissie is: Koninginnegracht 40, 's Gravenhage.

SCHEEPSBERICHTEN.

9 September.

Alcoa Corsair naar Trinidad Castor naar Aruba, Agamemnon van P. Cabello, Seaboard Trader van New Foundland, Cannaregio van Cristobal, Rio Hacha van Montserat, Livia van Cristobal, Despina van Long Beach, Rio Hacha naar Aruba, St. Eustatius naar Aruba, Seaboard Trader naar Colombia.

DE N. .G.M. MAAKT HET

Op de algemene jaarlijkse vergadering van de Nederlands Indische Gasny werd Dinsdag medegedeeld, dat de maatschappij van plan is belangrijke uitbreiding aan haar bedrijf te geven in Nederlands West Indië. De gunstige ontwikkeling van de ondernemingen in deze gebieden bracht gunstige financiële resultaten. Men hoopt begin volgend jaar weder op beperkte wijze gas te kunnen leveren in Nederlands Oost Indië (Aneta)

SPORT

ATHLETIEK.

Op Zaterdag 20 en Zondagmiddag 21 September zullen in het C.B.L.O. stadion junior athletiek wedstrijden worden gehouden waaraan door alle jongens van Curaçao tussen 12 en 17 jaar kan worden deelgenomen. Het programma zal bestaan uit onderstaande nummers.

12 jaar, 60 m hardlopen, verspringen en hoogspringen.

12 jaar, 60 m hardlopen, verspringen, hoogspringen.

14 jaar, 60 m hardlopen, verspringen, hoogspringen en hink stap sprong.

15 jaar, 80 m hardlopen, verspringen, hoogspringen, hink stap sprong, Discuswerpen, speerwerpen, kogelstoten, polsstokhoogspringen.

16 jaar 80 m hardlopen, 300 m hardlopen, verspringen, hoogspringen, hink stap sprong, discuswerpen, speerwerpen, kogelstoten polsstokhoogspringen, 4 x 80 m estafette polsstokverspringen.

17 jaar, 100 m hardlopen, 300 m hardlopen en 800 m, verspringen met aanloop, verspringen zonder aanloop, hoogspringen, hink stap sprong, polsstokhoogspringen, speerwerpen, discuswerpen en kogelstoten, 4 x 100 m estafette.

Elke jongen kan aan een of meerdere nummers van zijn leeftijd deelnemen. Opgave voor of op maar in geen geval later dan Woensdag 17 September aan den Heer A. B. Faay, Mahaai 4, of H. Prince p.a. Maduro.

Programma 18 jaar en ouder.

100 m hardlopen, verspringen met en zonder aanloop, kogelstoten.

800 m hardlopen, hoogspringen met en zonder aanloop, speerwerpen.

1800 m hardlopen, hink stap sprong, discuswerpen.

5000 m hardlopen, polsstokhoog en verspringen.

HET TOURNAMENT IN SURINAME.

Zondag 31 Augustus:

Van onze biezondere correspondent:

Om 8.30 uur gingen we naar de Hoogmis in de pro-Cathedrale kerk.

Na de H. Mis maakten we onze opwachting bij Z.H.E. Mons. Kuipers. De kerkvorst ontving ons in het statige bisschoppelijk paleis. Na de eerste kennismaking begaven we ons in de tuinen van het paleis, waar de Bisschop enkele foto's maakte met de jongens. Hij vond het een reuze genoegen, om voor het eerst een Curaçaos elftal in zijn paleis te mogen ontvangen.

Monseigneur onderhield zich geruime tijd met de spelers. Maar aan alles komt een eind, ook aan de gezelligheid. We moesten naar huis, om uit te rusten voor de grote wedstrijd van 's middags.

Suriname — Curaçao.

Het sportveld was weer droog. Duizenden trokken op naar het N.G.V.B. sportterrein. Alles werkte mee, om deze middag te doen slagen. De Avros had haar zenders beschikbaar gesteld om de wedstrijd uit te zenden.

Om 17 uur betraden de twee elftallen het veld onder luid applaus van de duizendkoppige menigte.

Curaçao gekleed in zwarte broek en oranje trui. Suriname wit shirt met rood-wit-blauwe band om de borst.

Aan de vlaggemasten wapperden de rood-wit-blauwe vlaggen van de N.G.V.B. en de K.S.C., ieder met haar eigen embleem.

Scherp staken de kleuren af tegen het grasgroene veld. Een ademloze stilte heerste er op het veld. Sportvrienden uit Curaçao en Suriname stonden daar tegenover elkaar, getooid met de Nederlandse kleuren.

Vanzelf drong zich een gedachte naar voren: Rijkseenheid......

De stilte werd gebroken, toen de captain van het Surinaamse elftal een ruiker overhandigde aan zijn Curaçaose collega.

Toen de scheidsrechter het sein gaf om te beginnen werden er eerst cheers uitgebracht op de twee bonden en toen bracht Suriname de bal aan het rollen.

Beurtelings waren beide elftallen in de aanval, maar de verdediging stond pal.

Reeds na 5 minuten gelukte het Sillië met een onhoudbaar schot de leiding aan Curaçao te geven. De vreugde was echter kort, want de Surinamers spanden alle krachten in en binnen 2 minuten hadden ze een tegenpunt.

Het was een fijne wedstrijd, die op zeer hoog peil stond. Het samenspel van Curaçao was af. Iedereen bewonderde onze watervlugge voorhoede.

Op de ere-tribune zagen we als gasten Mgr. Kuipers, de District-Commissaris van Paramaribo, als vertegenwoordiger van den Gouverneur, den heer Jong Baw, die een fraaie bauxite-beker beschikbaar stelde namens Heinekens Bierbrouwerijen en nog veel meer vooraanstaanden uit Paramaribo.

De beide elftallen wisten elk nog één doelpunt te maken, zodat de eerste hoofdwedstrijd onbeslist eindigde.

De uitblinkers van ons elftal waren J. Sillië, R. Martis, spil Petronella en de linksachter Mario Frans.

Het gevaar van het Surinaamse elftal zat in de linkervleugel, waar Spier en Venloo goed voetbal te zien gaven.

Keeper Jeandor had de harten gewonnen van de Surinaamse jeugd. Na de wedstrijd werd hij omringd door het kleine volk.

De leiding van deze wedstrijd was ook niet goed te keuren. De buitenspelregels worden in Suriname heel anders geïnterpreteerd m.i. helemaal verkeerd. Surinam houdt nog vast aan de oude spelregels van jaren geleden.

Maandag 1 September: Curaçao versus Blauw-Wit.

Deze wedstrijd is helemaal uit de toon gevallen. Scheidsrechter Rodgers was niet alleen onbekwaam, maar ook erg onsportief.

We hebben deze wedstrijd ten onrechte verloren met 1—0. Ons team werd gestraft met een penalty. Waarom weten we tot nu toe nog niet.

De wedstrijd stond niet op een hoog peil. Het spel kon zich niet ontwikkelen, omdat de scheidsrechter te veel floot en heel dikwijls onjuist. Onze jongens kregen ook een penalty toegewezen. Bij de penalty plek was er een gat in het veld. De scheidsrechter legde de bal prompt in het gat. De speler, die de penalty zou nemen, plaatste de bal achter het gat. De scheidsrechter keurde dit af. Captain Petronella maakte toen heel beleefd de opmerking, dat geen enkele speler de bal zo kon schoppen.

Onze captain werd toen het veld uitgestuurd. Nicia nam toen de penalty en schopte de bal opzettelijk naast.

Scorea werd in de loop van de wedstrijd lichtelijk geblesseerd en moest het veld verlaten. De captain van Blauw-Wit stond toe, dat Caciano zijn plaats innam, maar volgens de scheidsrechter mocht het niet. Clarissa liep ook een blessure op en verliet het terrein, zodat we met acht jongens deze ongelijke strijd moesten voortzetten.

Publiek en spelers waren teleurgesteld door dit incident. Zowel de spelers van K.S.C. als van Blauw-Wit hebben zich correct gedragen.

EMAN TOT DE STATEN.

De heer Henny Eman zond ons het volgend telegram, dat hij aan de Staten van Curaçao gestuurd heeft.

„Statenleden van Curaçao, Wil u wijzen op het feit dat afscheiding practisch onvermijdelijk is, immers kiezers van Aruba stemmen niet dan voor degelijke bestuursvorm. Enkelen tegen scheiding wegen hoegenaamd niet op volksweegschaal. Verzoeke daarom afscheiding bespoedigen, overbodig makende verdere volksacties, die toch niet nalaten persoonlijke wrijving te veroorzaken. Dit dient voorkomen te worden immers geen volksscheiding, geen volksverschil alleen nieuwe staatsrechtelijke verhouding. Na scheiding mogelijk regelingen treffen tot onderling voordeel met als gemeenten in Holland.

Statenlid Eman.

EMAN TOT DE KONINGIN.

De heer Henny Eman zond het volgend telegram naar H.M. de Koningin.

„An Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden 's Gravenhage. De Raad van Politie op Aruba moge Uwe Majesteit hierbij eerbiedig berichten, dat den zevenden dezer de bevolking van Aruba in een grootse demonstratie voor de raad het op dertigsten Juli aan Uwe Majesteit gericht verzoek tot afscheiding van het eiland Curaçao persoonlijk heeft bevestigd met verzoek dit ter kennis van Uwe Majesteit te brengen, daarbij aanhankelijkheid aan Uwe Majesteit betuigende. Met gevoelens van trouw en aanhankelijkheid namens de raad. Kwartsz Voorzitter, Van Breet Secretaris unquote. Eman.

Olienieuws

ROEMEENSE PETROLEUMPRODUCTIE DAALT VOORTDUREND.

De petroleumproductie daalt voortdurend. In vergelijking met 1939 werd een productiedaling van 33%, nl. van 6,24 millioen ton tot 4,19 millioen ton ruwe petroleum in 1946 vastgelegd. De voornaamste reden van de vermindering is het tekort aan materiaal voor het aanboren van nieuwe bronnen. Ook de raffinaderijen hebben gebrek aan materiaal en kunnen geen vervangende onderdelen voor de machines krijgen.

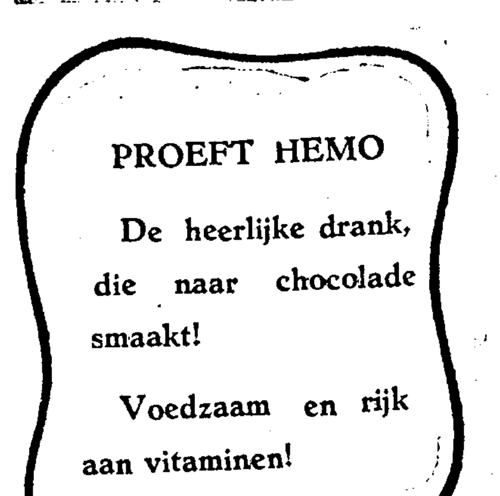
Van Januari tot Maart 1947 werd slechts 922.00 ton ruwe petroleum gewonnen tegen 1.053. 845 ton in dezelfde periode in 196. Ook de uitvoer daalde.

Indien de petroleumwinning dit jaar op het huidige niveau gehandhaafd blijft, zal slechts 3.700.000 ton worden gewonnen, hetgeen in vergelijking met 1946 een daling van meer dan 10% zou betekenen.

Nieuws van overal

HET POLITIELEGER VAN DE UNO.

Rusland stelde voor, dat een politiemacht van twaalf divisies manschappen ter beschikking zou staan van de Verenigde Volken. Bovendien nog vijf of zes kruisers en 1200 vliegtuigen. Rusland sprak niet over slagschepen of vliegtuigmoederschepen. Het voorstel werd door de Sovjetdelegatie gedaan aan het Militaire Stafcomité van de Verenigde Volken.

De Verenigde Staten, Frankrijk, Engeland en China gaven hun opgaven reeds in Juni als antwoord op het verzoek van de Veiligheidsraad. Rusland weigerde toen mede te doen. Nu werd de opgave enige dagen voordat de Algemene Vergadering bijeenkomt, toch verstrekt, omdat er op deze vergadering gesproken zal worden over de wereld politiemacht.

Hier volgen dan de opgaven van de vier grote mogendheden.

Rusland: 12 divisies op het land; 1200 vliegtuigen onder verdeeld in 600 bommenwerpers, 300 gevehtsvliegtuigen en 300 andere vliegtuigen; vijf tot zes kruisers, 24 torpedojagers, 24 mijnenvegers, 12 duikboten en 24 hulpvaartuigen.

De Verenigde Staten van Noord Amerika: 20 divisies op het land; 3800 vliegtuigen onderverdeeld in 1250 strategische en tactische bommenwerpers, 2250 gevechtsvliegtuigen en 300 andere vliegtuigen; 3 slagschepen, 6 vliegtuigmoederschepen.

Engeland: 8 tot 12 divisies op het land; 1200 vliegtuigen onderverdeeld in 600 bommenwerpers, 400 gevechtsvliegtuigen en 200 andere vliegtuigen; 12 slagschepen, 4 vliegtuigmoederschepen, 6 kruisers, 24 torpedojagers, 48 hulpvaartuigen, 24 mijnenvegers en 12 duikboten.

Frankrijk: 16 divisies op het land, waarvan 3 gepantserd, 3 parachutisten en 10 gemotoriseerd of bestemd voor berglandschap; 1275 vliegtuigen onderverdeeld in 225 strategische bommenwerpers, 150 medium bommenwerpers, 400 lichte bommenwerpers, 300 gevechtsvliegtuigen, 200 verkenningsvliegtuigen; 3 slagschepen, 6 vliegtuigmoederschepen, 9 kruisers, 18 tot 24 torpedojagers, 30 hulpvaartuigen, 30 mijnenvegers, 12 duikboten, 1 aanvalschip.

China sloot zich aan bij de opgave van Engeland. (Lake Success, (AP) 9.9).

BEZETTINGSLAST TE ZWAAR VOOR ENGELAND

Na een nieuw dringend verzoek van Londen zullen de Verenigde Staten een groot deel van de Britse bezettingskosten in Duitsland overnemen. Waarschijnlijk echter zal dit van tijdelijke aard zijn om tegemoet te komen aan de Britse dollarcrisis en in afwachting van het inwerking treden van het Marshall-plan.

Het Ministerie van Oorlog te Washington zeide, dat de Britse ambassade liet weten, dat Engeland voor het einde van het jaar zonder dollars zou zitten om de uitgaven te dekken. De ambassade zeide, dat van die tijd af de Britse regering niet in staat zal zijn meer dollars beschikbaar te stellen voor het onderhoud van het burgerbevolking in de door de Britten bezette zone. Gevraagd werd deze quaestie op de komende Engels-Amerikaanse conferentie te bespreken. Deze conferentie zal binnen enige maanden plaats vinden. Engeland geeft 270 millioen dollars per jaar uit in Duitsland tezamen met nog 120 millioen pond. De hulp, die de Verenigde Staten nu zullen moeten geven totdat het Marshall-plan in werking treedt, bedraagt ongeveer 100 millioen dollar (Washington, (AP) 10.9).

STARKENBORGH NAAR BALTIMORE.

De Nederlandse ambassadeur in Frankrijk Starkenborgh Stachouwer vertrok Dinsdag per vliegtuig naar Baltimore om de bruiloft van zijn dochter bij te wonen. Hij zeide, dat zijn bezoek niets te maken had met de politiek, maar van zuiver persoonlijke aard was. Wel zeide hij, dat hij hoopte zijn vriend Van Kleffens te ontmoeten (Aneta-.

DE RUSSEN OVER AZERBEIDSJAN.

Een telegram van Tass zeide, dat de Iraanse politie een nieuwe actie van terreur begon in Azerbeidsjan twee dagen nadat de Noordamerikaanse brigadiergeneraal Schwarrkopf, de vroegere chef van de staatspolitie te New Jersey, de stad verliet.

Schwarrkopf is door de regering van Teheran belast met de training van de gendarmerie van Iran.

Tass sprak van massa-arrestaties en onderdrukking van Iraanse burgers, in het bizonder van diegenen, die buitenlands gewoond hebben. Ook zouden vele Armeniërs, die verlangen naar Sovjet Unie te repatriëren, opgesloten worden (Moskou, (AP) 10.9).

VERZET TEGEN TITO.

Persberichten van heden uit Saloniki zeiden, dat een groep opstandelingen zich verzetten tegen het regiem van Tito. Zij blazen bruggen op en ondermijnen wegen in hun operaties tegen de strijdkrachten van Tito. De rebellen noemen zichzelf kruisvaarders en opereren in de streek van het meer Doiran, waar Bulgarije en Joegoslavië tezamen vallen met de Griekse grens. (Athene, (AP) 10.9).

RATIFICATIE VREDESVERDRAGEN.

Het ministerie van Buitenlandse Zaken te Londen maakte bekend, dat op 15 September de Geallieerde vredesverdragen met vijf vroegere Duitsesatelietstaten formeel in Parijs en Moskou geratificeerd zullen worden.

De vredes verdragen voorzien er in, dat binnen 90 dagen na de ratificatie dat Geallieerde troepen uit de betreffende landen moeten worden teruggetrokken met uitzondering van de troepen, die nodig zijn voor de essentiële verbindingen met Oostenrijk en Duitsland.

Voor Rusland betekent dit, dat zij haar troepen moet terugtrekken uit Bulgarije, maar verbindingstroepen kan behouden in Roemenië en Hongarije. (Londen, (AP) 10.9).

MONS. UKMAR IN HET GEVANG.

Het Italiaanse nieuwagentschap zeide, dat Monseigneur Jakob Ukmar Maandag uit het hospitaal werd ontslagen en dat hij nu is opgesloten in de gevangenis te Fiume in afwachting van zijn proces, dat 15 September zal beginnen. Monseigneur Ukmar werd gewond tijdens een anticlericaal oproer in de Joegoslavische zone van Venezja Gulia. De Joegoslaven namen hem 29 Augustus gevangen. Hij werd tezamen met anderen gearresteerd en zij zullen allen voor het gerecht verschijnen (Trieste, (AP) 10.9).

SURINAAMSE MUSEUM.

Verleden week hield de heer Ph. A. Samson, Secretaris van de stichting „Surinaams museum" een causerie voor de AVROS.

Spreker gaf een historis overzicht over het ontstaan en de opheffing van het Koloniaal Museum (1857— 1903) en vertelde daarna van de plannen van het Bestuur.

Dank zij de medewerking van Gouverneur en Inspecteur voor het Onderwijs en Volksontwikkeling zal spoedig over een gebouw waarin het museum zal komen kunnen worden beschikt. De door de heer en mevrouw Feinland bijeengebrachte collectie bestaande uit bosnegersvoorwerpen, indiaans houtsnijwerk en kralen zullen het begin van het museum vormen.

Waardevolle historise documenten zullen er een plaats vinden.

In de toekomst hoopt men tentoonstellingen te zullen houden en lezingen over onderwerpen van algemeen wetenschappelijk of cultureel belang. Er is niet alleen aan een oudheidkundig museum gedacht de vreemdeling die Suriname bezoekt moet een idee krijgen van onze hout rijkdom, onze mineralen, statistieken kunnen raadplegen over in- en export voorwerpen de zoologie, ethnologie en botanie betreffende zullen kunnen worden bezichtigd.

Gedacht is voorts aan een bescheiden handels-industrie en scheepvaartmuseum. Aan de kunst van de creoolse en Aziatische volksgroepen zal aandacht worden besteed.

Spreker deed een beroep op de bevolking om deze bij uitstek nationale zaak te steunen en giften en voorwerpen te schenken. Ook suggesties zullen dankbaar worden overwogen. Zij die voorwerpen ten geschenke of in bruikleen willen afstaan kunnen zich wenden tot de Secretaris Ph. A. Samson (Heerenstraat 7 boven Tel. 532).

PRINSES MARIJKE.

Op 9 October as. wordt Prinses Marijke in de Domkerk te Utrecht gedoopt door Doctor J. F. Berkel, hofprediker te Apeldoorn. (ANP 9 Sept.).

DE DROOGTERAMP.

Catastrophe voor de boeren.

Terwijl duizenden hun vacantie genieten in warmte en zonneschijn, voltrekt zich over Nederland de ramp van de droogte.

Overal liggen de weilanden verschroeid en verdord door de hitte en de boeren zijn de wanhoop nabij, want hun bedrijf wordt ten gronde gericht. Men kan er op rekenen, dat de oogst ten gevolge van de droogte met 40 procent is teruggelopen. Met de vermindering ten gevolge van de strenge winter maakt dit een totale terugslag van meer dan vijftig procent; deze schatting is zeker niet aan de pessimistische kant. Door het gebrek aan weidevoer is bovendien de melkopbrengst zeer sterk teruggelopen, terwijl de komende winter de vleesvoorziening slechter zal zijn, omdat het vee door dezelfde oorzaak veel minder in gewicht is.

Meestal klaagt de veeboer als het droog is en de bouwboer als het veel regent. Maar voor het eerst sinds jaren zijn beiden radeloos. Alleen op de plaatsen, waar het gras in normale tijden tot aan de hals in het water staat, leveren de weilanden nog enig voedsel op.

Maar zulke plaatsen zijn er in Nederland niet veel. De boer is dan ook gedwongen zijn vee uit de weide te halen en het naar de stal te brengen om het te voeden met andere producten van zijn bedrijf. Maar de opbrengst van de hooi-oogst is gering geweest. Als de boer het vee nu al met hooi moet gaan voeren, wat zal hij dan in de winter kunnen geven? Bovendien hebben de beesten meer nodig dan alleen hooi. De kwaliteit van het graan is niet slecht, maar ook daarvan is de opbrengst veel minder. Door de strenge winter is bovendien veel graan uitgewinterd en een deel van de akkers is ingezaaid met zomergraan. Zomergraan levert al minder dan wintergraan, zeker 1000 kilogram per ha.

In het buitenland.

Maar door de droogte is de hele opbrengst zo sterk achteruitgelopen, dat Nederland voor de voorziening van zijn broodgraan en van zijn voergraan 200 tot 250 duizend ton minder ter beschikking zal hebben uit eigen oogst dan in andere jaren. Dit betekent, dat Nederland verplicht is in het buitenland graan te kopen tegen prijzen, die abnormaal hoog zullen zijn, want heel het Noordelijk halfrond wordt door de droogte geteisterd.

De boeren krijgen met zware verliezen te kampen. De prijzen, die door de regering zijn vastgesteld, zijn toch al zo scherp berekend, dat alleen een zeer goed renderend bedrijf er door rendabel kan worden geëxploteerd."

Maar ook de zeer goede bedrijven kunnen door al de kwade gevolgen van deze zomer onmogelijk winst opleveren, zodat vooral de kleine bedrijven een catastrofe staat te wachten. De economische weerstand van de Nederlandse boer krijgt een gevoelige slag en met hem de weerstand van het Nederlandse volk.

NA 56 DAGEN WEER REGEN.

Gisteren regende het in Nederland voor het eerst na 56 dagen. Het Nederlandse vroegere droogterecord werd gevestigd in 1868, toen in 62 dagen niet regende, aldus gegevens van den Bilt, (ANP 9 September).

VIJFTIEN TON GOUD NAAR ONS LAND.

Reserve uit oorlogsdagen terug.

Van het Londense vliegveld Croydon zijn Vrijdag vijftien K.L.M.-vliegtuigen naar Amsterdam verstuurd.

Het goud vertegenwoordigt een waarde van ongeveer *f* 42. 500.000. Het betreft een gedeelte van de goudreserves, welke kort na de Duitse invasie in Nederland door de toenmalige Nederlandse regering zijn overgebracht naar Groot-Brittannië.

Sinds 1930 heft geen goudlading van zodanige omvang Groot-Brittannië verlaten.

De vijf K.L.M.-vliegtuigen, die de 15 ton goud uit Engeland naar Nederland overbrachten, landden om vijf uur op een speciaal afgebakende hoek van het platform van Schiphol. Direct werd een politie-cordon rond de machines getrokken, om de nieuwsgierigen op een afstand te houden. De zware bewaking en de grote stilzwijgendheid, die met dit transport werden betracht, deden op het vliegveld allerlei geruchten ontstaan.

Onopgemerkt verliet even later een vrachtauto van de K.L. M., die de 267 kraten vervoerde, het terrein op weg naar de Nederlandse Bank te Amsterdam, waar het goud in de kluis is opgeborgen.

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen" VAN De Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN,

Zaterdag 6 & Zondag 7 September 194s.

Competitie A-klasse:

Jong Holland 1 —Transvaal 1	5—0
Jong Curaçao 1 — C.S.C. 1	5—1

Competitie B-klasse:

Asiento 1 — M.Y.O.B. 1	7—0
R.C.C. 1 — P.S.V. 1	5—2
De West 1 — Independiente 1	niet doorgegaan

Competitie Res. A-klasse:

Transvaal 2 — Vitesse 2	niet doorgegaan Transvaal niet opgekomen

Competitie Junioren:

Scherpenheuvel Jr. — Sithoc Jr.	6—0

WEDSTRIJD PROGRAMMA

PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE.

RIF STADION.

„A"-Klasse:

om 4.15 n.m.

Zaterdag, 13 September 1947:	Vitesse 1 — Sithoc 1
Zondag, 14 September 1947:	S.U.B.T. 1 — C.S.C. 1
Zaterdag, 20 September 1947:	Geen voetbalwedstrijden.
Zondag, 21 September 1947:	Geen voetbalwedstrijden.
Zaterdag, 27 September 1947:	Veendam 1 — Jong Curaçao 1
Zondag, 28 September 1947:	Sithoc 1 — C.S.C. 1
Zaterdag, 4 October 1947:	Transvaal 1 — Veendam 1
Zondag, 5 October 1947:	S.U.B.T. 1 — Vitesse 1

Competitie B-klasse:

om 2.30 uur n.m.

Zondag, 14 September 1947:	S.V.A. 1 — Arsenal 1
Zondag, 28 September 1947:	M.Y.O.B. 1 — Arsenal 1
Zondag, 5 October 1947:	Volharding 1 — P.S.V. 1

MUNDO NOBO

om 4.15 uur n.m.:

Zondag, 14 September 1947:	M.Y.O.B. 1 — P.S.V. 1
Zondag, 21 September 1947:	R.C.C. 1 — De West 1
Zondag, 28 September 1947:	Volharding 1 — S.V.A. 1
Zondag, 5 October 1947:	R.C.C. 1 — S.V.A. 1

Competitie Res. A-klasse:

om 4.15 uur n.m.

Zaterdag, 13 September 1947:	Jong Holland 2 — Transvaal 2
Zaterdag, 20 September 1947:	S.U.B.T. 2 — Veendam 2
Zaterdag, 27 September 1947:	Transvaal 2 — Vitesse 2
Zaterdag, 4 October 1947:	C.S.C. 2 — Sithoc 2

Competitie Junioren:

om 10 uur v.m.

Zondag, 14 September 1947:	S.U.B.T. Jr. — Sithoc Jr.
Zondag, 21 September 1947:	Vitesse Jr. — Jong Holland Jr.
Zondag, 28 September 1947:	Sithoc Jr. — Jong Holland Jr.
Zondag 5 October 1947:	Jong Holland Jr. — S.U.B.T. Jr.

Competitie Res. B-klasse:

Zondag 12 October 1947:	Jong Curaçao 3 — Sithoc 3

SCHERPENHEUVEL.

Competitie Junioren:

om 10 uur v.m.:

Zondag, 28 September 1947:	Scherpenh. Jr. — S.U.B.T. Jr.

Competitie Res. B-klasse:

Zondag, 5 October 1947:	Scherpenheuvel 2 — Sithoc 3
Zondag, 12 October 1947:	Scherpenheuvel 2 — S.V.A. 2

ASIENTO-TERREIN.

Competitie B-klasse:

om 4.30 uur n.m.

Zondag, 21 September 1947:	Asiento 1 — P.S.V. 1
Zondag, 28 September 1947:	Asiento 1 — De West 1
Zondag, 12 October 1947:	Asiento 1 — Arsenal 1

MEDEDELINGEN:

OPROEP VOOR DE ALGEMENE LEDENVERGADERING (HALFJAARLIJKS) TE HOUDEN OP DONDERDAG 11 SEPTEMBER a.s. OM 8 uur nm. IN HET „CULTUURCENTRUM" AAN HET VAN WALBEEKPLEIN.

Agenda:

Opening.
Verslag eerste halfjaar door den secretaris.
Financieel verslag over 1e halfjaar door den penningmeester.
Bespreking ongevallenfonds (vergadering i.d.z. van Artikel 9 v.d. Reglementen van de vereniging „Ongevallenfonds van de Curaçaose Voetbalbond).
Mededelingen van het bestuur (o.a. bespreking omtrent de te engageren trainers.)
Rondvraag.
Sluiting.

De verenigingen worden attent gemaakt op het bepaalde bij artikel 21, lid 6a t/m g. betreffende de vertegenwoordiging ter Algemene Vergadering.

INSCHRIJVINGEN:

SITHOC: V. M. Cosster als gewoon lid.
VITESSE: L. Nahr, als gewoon lid.
E. Rozal als Junior-lid

JONG CURAÇAO: H. Regales en J. I. Lanoy als gewone leden.
C.S.C.: A. Schnog als gewoon lid.
S.U.B.T.: R. A. Flores als gewoon lid
O. E. Westmaas als Junior-lid.
De West: E. da Costa Gomez als gewoon lid.

OVERSCHRIJVINGEN:

JONG CURAÇAO: W. Toppenberg, G. Curiel, Luis Brion, C. Rodriguez en Antonio Pinto van Junior tot gewone leden.

VERZOEKEN TOT OVERSCHRIJVING:

JONG CURAÇAO: Verzoekt overschrijving van W. Fecunda (ex-lid S.U.B.T.) en I. Bak (ex-lid Volharding). De genoemde verenigingen hebben verklaard tegen overschrijving geen bezwaar te hebben.

ELFTALOPGAVEN VOOR DE MAAND SEPTEMBER 1947:

C.S.C.: ongewijzigd.
Jong Curaçao: ongewijzigd.
Jong Holland: ongewijzigd.
Sithoc: ongewijzigd.
SUBT: ongewijzigd.
Transvaal: ongewijzigd.

Veendam 1: R. A. van Dinter, M. Lima, E. Molina, A. Raphaela, V. Leonora, A. Menezes, G. Mercelina, C. Da Costa, M. Melim, V. Reina.

Veendam 2: F. G. Guanipa, E. Mercelina, C. Guanipa, J. Mercelina, I. R. Castillo, V. Pieters, H. Reina, J. F. Francisca, J. L. Steenmij, S. Rodeolfina.

Veendam 3: J Apolina, J. Castellego, J. M. Lanooy, J. Raphaela, A. de Jong, J. Dumare, J. Felida, L. Simmons, A. Leonora, E. Reina, G. Hanst.

Vitesse: ongewijzigd.
Asiento: ongewijzigd.
Arsenal: ongewijzigd.
S.V.A.: ongewijzigd.

P.S.V.: W. de Jongh, A. A. Rodriguez, L. Boesten, N. J. Bellink, J. M. Pinedo, I. C. Cintje, N. A. Isidora, Th. Evers Jr., J. F. v. Hesteren, J. G. Blom, F. Meiboom.

De West: ongewijzigd.
R.C.C.: ongewijzigd.
Volharding: ongewijzigd.
M.Y.O.B.: ongewijzigd.

De verenigingen „Jong Curaçao" en „Independiente" hebben van verder deelneming aan de competitie Junioren en B-klasse respectievelijk afgezien.

De door deze verenigingen in de betreffende competitie gespeelde wedstrijden zullen derhalve als niet gespeelde worden beschouwd.

HET BESTUUR.

Bestuur van Aruba.

Met ingang van 1 October 1947 zijn alle bestaande vergunningen tot in-uit-en doorvoer, opslag en verkoop van vuurwerk, munitie buskruit, dynamiet enz. vervallen.

Verzoeken om nieuwe vergunningen moeten worden ingediend bij Troepencommandant Aruba in Savanetakamp, vóór 15 September 1947

De Gezaghebber van Aruba.

Naziebedrijvigheden in de Unie en Zuid-West-Afrika

„Open de deur Jannie en schop 'm eruit" is het onderschrift van een spotprent in een Engels Zondagsblad. Wie moeten er uitgeschopt worden? Een aantal Nazies, 254, uit Zuid-West-Afrika en de Unie, die op een lijst voorkomen bij het verslag van de Parlementaire Deportatiecommissie. De deur op het prentje is dicht. Voor de deur een Nazie met knoet en Moffenpet. In de kamer een oud-soldaat, de voorzitter van de bond van oud-soldaten en veldmaarschalk Smuts. Laatstgenoemde houdt een telegram in de hand, op de achterkant waarvan de woorden „Nat-objections" (Nationalistische bezwaren) staan. Wat zal het Parlement besluiten? Op het ogenblik wacht Zuid-Afrika in spanning wat er zal gebeuren.

Het verslag van de Deportatiecommissie, een blauwboek, is bijzonder belangrijk, ook voor Nederland. Nederlanders weten hoe er van Duitse zijde alles gedaan is om de Nazieleer ingang te doen vinden, hoe er gewerkt, geknoeid en gespionneerd is. Ook Zuid-Afrika is daaraan niet ontkomen.

De reis van Graaf Dürckheim.

Het verslag geeft daarvan voldoende bewijzen, die wij straks zullen geven. Behalve het blauwboek is er een ander geschrift, het zg. Dürckheim-rapport, hetwelk in verkorte vorm aan het begin van de oorlog in de Unie verspreid werd door de Unie-Eenheid-Waarheidsdienst te Johannesburg en in verschillende bladen gepubliceerd is.

Het betreft hier een aantal onthullingen uit ambtelijke Duitse stukken. In 1934 en 1935 reisde prof. graaf Dürckheim-Montmartin op last van Von Ribbentrop door de Unie en Zuid-West-Afrika. Na zijn terugkeer in Duitsland bracht hij een verslag uit van hetgeen hij waargenomen had. Hij moest in de Unie en Zuid-West-Afrika contact zoeken met Duitsers die pro- of anti-Nazie waren.

Eerstgenoemde groep gaf hij wenken, laatstgenoemde groep behandelde hij op vriendelijke wijze zonder het geheim van zijn zending te verklappen. Dürckheim beval aan, dat Duitse onderdanen het land moesten bereizen en inlichtingen moesten verstrekken over het „nieuwe" Duitsland. Hij toonde zich ontevreden over Duitse bladen in de Unie, die Duitse leiders op niet al te vriendelijke wijze bespraken. Over verschillende Duitse scholen in de Unie was hij ook niet voldaan. De onderwijzers stonden zijns inziens niet voldoende in contact met Duitsland, beschikbare leerboeken vond hij „verouderd en onbruikbaar".

In verband met verschillende Duitse kerkelijke gemeenten in de Unie prees hij het werk van sommige predikanten en beval hij aan, dat zij alle mogelijke steun van Duitse kant moesten krijgen, omdat de kerkelijke gemeenten vaste eenheden zijn van doelbewust „nationaal streven".

Over het werk van de Duitse zendelingen was Dürckheim nog meer voldaan, want zij zorgden er voor dat de inboorling indrukken van het „nieuwe" Duitsland kreeg. Met betrekking tot de politieke toestanden in de Unie beschreef Dürckheim de Nationalisten als de sterkste bondgenoten voor het nationaal-socialisme. Bijgevolg moest de Nationalistische pers van „nieuws" voorzien worden en de Engelse pers in staat gesteld worden om artikelen over Duitsland te lezen.

Als Duitse bolwerken in de Unie noemde Dürckheim Kaapstad, Johannesburg, Pretoria, Bloemfontein, Oost-Londen en Port Elizabeth en Duitse boeren in Natal. Tegenover die groepen staat een aantal Duitse boeren in Oost-Kaapland, dat meer en meer „in het Engelse vaarwater verzeild geraakt is".

Een stukje historie.

Dürckheim diende zijn verslag in 1935 in Berlijn in. In de vorm van een memorandum gaf de toenmalige Duitse gezant in de Unie zijn inzichten in hetzelfde jaar weer. De gezant verzocht o.m. om een Duitse geleerde te sturen, die een jaar de Duitse boeren zou afreizen en raad kon geven in verband met politieke en culturele aangelegenheden en dat alles moest worden gedaan om op de Duits sprekenden in Zuid-Afrika op politiek gebied in het belang van het Rijk invloed te oefenen.

Hij verwees naar een plan dat in 1875 aan Bismarck voorgelegd was om veel Duitsers naar Zuid-Afrika te sturen om ten slotte een Duits gebied van Zuid-West-Afrika tot Delagoabaai te krijgen. Bismarck weigerde...... Spijtig vervolgde de gezant, dat dit beleid twee geduchte klappen gekregen had: de afloop van de Anglo-Boerenoorlog en de Eerste Wereldoorlog en het feit, dat veel Duitsers trouw aan Zuid-Afrika waren en bleven. Duitsers in de Unie gaf de gezant geen kans om binnen dertig jaar politiek de leiding te krijgen, terwijl afstammelingen van Duitsers soms nog wel een sentimenteel-geschiedkundig gevoel voor Duitsland koesterden, maar hun handelwijze ondergaat daarvan geen invloed en bijgevolg zijn zij voor het „Deutschtum" verloren.

Van anti-Nazie-Duitsers maakt hij geen melding. Voordat hij ons overzicht in verband met het ons ten dienste staande uittreksel van het verslag-Dürckheim afsluiten, volgen nog een paar kleinere punten, ook aan het uittreksel ontleend.

Allereerst, dat onder meer een zekere professor Obst de Unie bezocht en verder, dat tegen het einde van 1935 een vergadering te Berlijn plaats vond in het bureau van Von Ribbentrop. Aanwezig waren vertegenwoordigers van Nazie-organisaties, die belang stelden in de toekomst van de Duitsers in de Unie. Onze bekende Dürckheim was voorzitter, terwijl een zekere Dr. Drascher van het Instituut voor Nazie-werk in het buitenland als een van de sprekers optrad.

Drascher reisde in 1936 over de lengte en breedte van de Unie. Hij pleitte op de vergadering voor meer Duitse landverhuizing naar Zuid-Afrika. De toestand in Zuid-West-Afrika en bioscooppropaganda aldaar werden ook besproken.

Dr. Obst.

In 1936 en de daarop volgende jaren verschenen verschillende Duitse studenten in de Unie. Onder hen was er een die thans weer in de Unie getuige is in verschillende zaken, betrekking hebbende op het doen en laten van enkele Zuidafrikaanse onderdanen, die tijdens de oorlog in Duitsland vertoefden en van wie een zich liet gebruiken om Nazie-propaganda over de Duitse zender naar de Unie uit te zenden.

Wij hebben naar prof. Obst verwezen. Prof. Erich Obst was in 1935 hoogleraar in aardrijkskunde aan de Technische Hogeschool te Hannover en kreeg opdracht van Dr. Goebbels om een verslag in te dienen over gedachten in verband met het behoud van Duits-nationalisme en propaganda-bedrijvigheden in de Unie en Zuid-West-Afrika.

Reeds is geconstateerd dat prof. Obst een reis ondernam om zijn opdracht te kunnen uitvoeren. Thans kennen wij — dank zij het blauwboek — zijn aanbevelingen en gedachten.

De rapporteurs van het deportatieverslag zijn tot de gevolgtrekking gekomen, „dat die Nazie-regering in baie groot mate die beginsels wat in daardie verslag vervat is aanvaar het."

Organisatiemethoden.

Prof. Obst beval aan dat de Duitse regering de Duitse Bond niet alleen geldelijk zou steunen, maar ook een jong, energiek en ervaren Duitser als secretaris van de Bond zou aanstellen. Een kaartstelsel moest ingevoerd worden om de verdeling van Duitsers, Afrikaners en Engelsen over het gehele gebied te leren kennen. Als bijhouder van het stelsel moest iemand aangesteld worden die handelaar in Zuid-West-Afrika was en het land kon binnenkomen zonder aandacht te trekken en die in naam van de „Reichsregierung" onderhandelingen zou kunnen voeren voor de Duitse Bond zonder dat iemand er iets van wist.

Prof. Obst berichtte verder aan Dr. Goebbels, dat vertegenwoordigers van de Duitse Kerk nu proberen om hun plicht goed te doen en vervolgde onder meer: „Die predikant wat na Suid-Afrika of Suidwes-Afrika gaan moet nie alleen 'n apostel van die godsdiens wees nie, maar ook van die nasionale beleid. Hy moet vernuftig werk, nie alleen vir sy kerk nie, maar ook vir sy volk.
Hy moet in albei rigtings met dieselfde hartstogte ike ywer help en werk; voordat hy met sy werk begin moet hy sorgvuldig ingelig word omtrent die spesiale toestande in sy distrik...... Bo alles moet die Duitse predikant so nou moontlik saamwerk met die Duitse onderwysers en die Duitse jeugleiers van sy distrik......"

Duitse vrije scholen in Zuid-West-Afrika dienen niet alleen voor kinderen van Duitsers maar ook voor de niet-Duitse jeugd middelpunten te worden. Duitse bibliotheken en Duitse coöperatieve verenigingen dienen gesticht en/of uitgebreid te worden, propaganda van velerlei soort moet gevoerd worden, terwijl het Rijk toezicht dient te houden op Duitse emigratie naar Zuid-West-Afrika. „Elkeen wat na Suidwes-Afrika gaan, hetsy vir goed of net vir 'n kor tydjie, moet sorgvuldig uitgesoek en net so sorgvuldig ingelig word sodat hy of sy 'n ware afgesant van die nuwe Reich kan wees."

De Duitse Bond.

Nazie- en door Nazies beheerde organisaties zijn een bijzonder interessant hoofdstuk van het verslag. Nederlanders kennen deze organisaties en hun inrichting voldoende. Wij beperken ons bijgevolg tot enkele andere punten. Zij die geen deel wensten uit te maken van de Nazie-organisaties werden aan de overheden in Duitsland gerapporteerd.

Velen sloten zich vrijwillig aan, anderen waren bevreesd voor de gevolgen, indien zij het niet deden. In Zuid-West-Afrika bestond de Duitse Bond, die omstreeks 1935 helemaal genazificeerd was. Onwilligen werden vervangen door volbloed Nazies. Ook verscheen er uit Berlijn een zekere kolonel Bauszus om de puntjes op de i te zetten. De oude Bondsleider verdween van het toneel en daarna kreeg de Duitse consul in de Unie zijn bevelen van kolonel Bauszus van Berlijn en zond ze door naar zijn vertrouwensmannen in Zuid-West-Afrika, een zekere Dr. Schwietering en majoor Weigel, de N.S.D.A.P.-leider in het gebied.

De mandataris zat met een aantal wonderlijke vraagstukken opgescheept om orde op zaken te stellen. Een groot gedeelte van de bewoners van Zuid-West-Afrika was Duits onderdaan. Ofschoon zij in een mandaatgebied woonden, bleven zij Duitse onderdanen, terwijl een klein deel van hen vrijwillig de banden verbrak en Unie-onderdaan werd.

Bij deze twee groepen kwam een derde, de automatisch genaturaliseerde Duitsers in Zuid-West-Afrika. Volgens wet no 30 van de Unie werd besloten, dat alle blanken in Zuid-West-Afrika, die zes maanden na inwerkingtreding van laatstgenoemde wet aldaar woonachtig en gedomicilieerd waren, als Britse onderdanen zouden worden beschouwd, indien zij binnen een bepaalde termijn geen schriftelijk bezwaar hadden ingediend.

De Duitse regering kon niet met wet no. 30 van 1924 en de uitwerking daarvan accoord gaan en drong er, vooral na 1932, op aan dat automatisch genaturaliseerde Duitsers nog Duitse burgers waren en hun Duitse burgerplichten moesten nakomen. In 1938 lieten vele automatisch genaturaliseerde Duitsers zich te Windhoek, de hoofdstad van Zuid-West-Afrika, voor militaire dienst in Duitsland inschrijven.

In 1939, na het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog, maakte een groot gedeelte van de Duitse inwoners van Zuid-West-Afrika er aanspraak op dat zij onderdanen waren van landen, die met elkaar in oorlog verkeerden. Tijdens de oorlog, in 1942, hakte de Unie-regering de knoop door en besloot bij wetgeving, dat alle automatisch genaturaliseerde Duitsers gedenaturaliseerd waren en als onderdanen van een vijandelijk land werden beschouwd.

Hier mag vermeld worden, dat het besluit van 1924 met volle goedkeuring van de Volkenbond geschiedde en dat Duitsland toen geen bezwaar maakte. Bezwaren kwamen samen met de opkomst en indringing van de Nazie-leer in Zuid-West-Afrika.

Deportatiemoeilijkheden.

De commissie in verband met deportatie had, ook met het oog op deze moeilijkheden, geen gemakkelijke taak en verzocht de secretaris van binnenlandse zaken om een nadere verduidelijking van aanspraken op dubbele nationaliteit. Geantwoord werd, dat dit wel erkend werd buiten de Unie en het mandaatgebied, maar niet daarbinnen. Binnen de grenzen van de Unie en het mandaatgebied gold gehoorzaamheid en trouw aan de Unie. Doordat de wet in 1942 herroepen werd, is een moeilijk vraagstuk opgelost, moeilijk vanwege de houding van Nazie-Berlijn dat een oude, van te voren nooit bestreden wet, plotseling niet meer erkende. De Duitse consul te Windhoek ging in die jaren zijn gang.

Automatisch genaturaliseerde Duitsers werden opgeroepen voor militaire dienst en gingen naar Duitsland. De Unie-regering koesterde in 1936 wel het voornemen tegenmaatregelen te nemen, maar het kwam niet verder dan plannen. Tot een vergelijk tussen de twee regeringen kwam het niet, totdat de Unie-regering de wet van 1924 herriep.

Een andere zaak in verband met het werk van de commissie en in dit geval vergemakkelijkend, is het feit, dat in 1944 reeds een aantal Duitse geïnterneerden en afhankelijken naar Duitsland vertrok. Zij gingen op eigen verzoek en naar aanleiding van een uitruilschema tussen de oorlogvoerende machten per „Drottningholm" naar Duitsland. Het transport bedroeg 850 geïnterneerden en afhankelijken. De commissie, die in Maart 1946 met het werk begon, moest ongeveer 5270 gevallen nagaan. Van deze gevallen werden ruim 1000 terzijde gelegd als zijnde van mindere belang. Aan 2172 personen werden vragenlijsten gezonden. Het betrof hier geïnterneerden en niet-geïnterneerden uit Zuid-West-Afrika en de Unie.

Op grond van verstrekte antwoorden en andere gegevens besloot de commissie eenparig om 254 personen, van wie 57 uit de Unie, voor deportatie aan te bevelen en 107 op de opgeschorte lijst voor uitzetting te plaatsen. Door de meerderheid van de commissie werden op de laatstgenoemde lijst nog 125 personen geplaatst.

Tenslotte nog de vraag waar de rapporteurs hun gegevens verkregen. Sommige bronnen, zoals het verslag van Prof. Obst, zijn reeds genoemd. Dan de ook reeds genoemde vragenlijsten, welke door de commissie verzonden werden. Vervolgens foto-statische registers, uit Berlijn overgebracht in het begin van verleden jaar. Op deze lijsten kwamen de namen van leden van de Naziepartij en hun adressen voor. Verder komen politierapporten uit Zuid-West-Afrika en de Unie en beëdigde verklaringen als voornaamste bronnen in aanmerking.

(N.R.Crt.).

Indrukken uit de West

door

MR. G. C. J. D. KROPMAN,

Voorzitter van de Parlementaire Commissie voor Suriname en de Nederlandse Antillen.

Een lezer van De Linie, die evenals de Parlementaire Commissie op Curaçao de militaire ceremonie bijwoonde, welke luister bijzette aan het transport van de lijken van twaalf Amerikaanse soldaten naar hun geboortegrond, schreef mij, dat de kisten niet gedragen werden door Amerikaanse soldaten, maar door Nederlandse officieren, onderofficieren en manschappen. Hij maakte deel uit van de landingsdivisie van Hr. Ms. Johan Maurits, die in de haven van Willemstad lag. Ik herinner mij nu, dat de Amerikaanse autoriteiten deze attentie zeer op prijs stelden en de volgende dag hun dank betuigden, mede voor de medewerking van het Curaçaose muziekkorps dat de indrukwekkende stoet de zéér lange weg van het Rifstadion naar het Gouvernementsplein met treurmuziek begeleidde.

Piscadera-baai.

Ik mag van het eiland Curaçao niet afscheid nemen zonder een enkel woord gewijd te hebben aan de Piscadera-baai met haar modern ingericht paviljoen. De baai ligt op ongeveer vier kilometer van Willemstad, de weg er heen is goed onderhouden en loopt voor een groot deel onmiddellijk langs de Caraïbische Zee — een prachtige blauwachtige watervlakte, waarop, toen onze Commissie naar Piscadera-baai reden, statige driemaster-zeilschepen stevenden.

Piscadera-baai is zo maar niet voor iedereen toegankelijk, men moet op de een of andere wijze betrokken zijn bij de „olie" of bij een andere grote maatschappij en wie dat niet is moet in ieder geval een introductie-kaart in zijn bezit hebben.

Het paviljoen is keurig ingericht, af en toe doet het denken aan een stukje Noordwijk aan Zee. Er werd, toen wij er waren, veel gezwommen, maar steeds binnen een stevig rasterwerk — wij waren hier namelijk niet aan de Noordzee, maar aan de Caraïbische Zee en daar zwemmen nu eenmaal haaien! Piscadera-baai is tot ver buiten Curaçao bekend en gezocht en tal van toeristen uit naburige landen en eilanden brengen er dan ook geregeld een bezoek.

De Gouverneur had de attentie om onze Commissie uit te nodigen tot een diner in het Paviljoen. Het was een select gezelschap dat wij daar aantroffen, onder andere waren aanwezig de oud-Gouverneur-Generaal van Oost-Indië, Graaf van Limburg Styrum en zijn gemalin, die enkele maanden op Curaçao vertoefden.

Natuurlijk werd er tafelredevoeringen uitgesproken, waarbij de banden tussen Nederland en de Nederlandse Antillen niet werden vergeten, terwijl aan de smaakvol versierde tafel menige conversatie werd gevoerd over relaties in Nederland, over het heden en de toekomst der Overzeese Gebiedsdelen en uiteraard ook over de aspecten van de staatkundige hervormingen...

Hanenconcert.

Laat was het toen wij weer terugkwamen in onze Passangrahan, ons hotel. Aan de overkant van het brede water, dat ons hotel omspoelde, twinkelden duizenden lichtjes, de onophoudelijke Pasaatwind suisde onafgebroken door de luiken en een eenzame haan begon al te kraaien... korte tijd daarna gevolgd door zeker wel honderden collega's.

Het hanenconcert in Willemstad is een bekende attractie, welke echter niet door iedereen wordt gewaardeerd.

Ons reisplan was natuurlijk niet beperkt tot het eiland Curaçao. Wij gingen dus de andere eilanden bezoeken. Allereerst het eiland Bonaire, dat wij na een half uur rustig vliegen boven de zee, op een bescheiden vliegveldje bereikten.

De gezaghebber, Mr. Krügers, verwelkomde onze Commissie en wij reden in enkele auto's naar zijn residentie. Bonaire is een en al rust, men kan er als het ware een speld horen vallen!

De hoofdstad — als men van een hoofdstad spreken mag — heet Kralendijk, een lief en schilderachtig dorp met kleurige huisjes, die allen een propere indruk maken, het is een idylle! Wat mij opviel was, dat er zo weinig mensen op straat waren, maar Bonaire is voornamelijk een landbouw-eiland, industrie vindt men er niet.

Intussen was onze receptie toch uitstekend bezocht, het leek me dat ons bezoek voor de dames en heren een welkome afleiding was. En al heel spoedig ontdekte ik onder de bezoekers twee Nederlandse echtparen, pioniers!

Nederlands werk.

Het ene echtpaar kwam uit de buurt van Aalsmeer, het andere uit Den Haag. Zij waren naar Bonaire gekomen en beheerden daar in het binnenland een uitgebreide landbouwerij. Of de Parlementaire Commissie gelegenheid had eens een kijkje te nemen. Wij beloofden het, maar eerst bezochten wij het katholieke ziekenhuis en het tehuis voor ouden van dagen, dat echter nog niet geheel in orde gebracht was. Beide worden bestuurd door zusters Missionaressen.

Wat het ziekenhuis betreft, een en al zindelijkheid. Er lagen veel kinderen, zwarte kinderen met schalkse ogen, die maar niet ophielden ons toe te lachen. En de trots van de zusters was een klein negerkindje van anderhalf jaar, dat er echter uitzag als een baby, van zes maanden.

Maar, verzekerden de zusters hij komt met de dag bij, we zien hem groeien! De geschiedenis van de baby? Verwaarlozing, onkunde bij de ouders. Er is — niet alleen op Bonaire — nog veel te doen op het gebied van de kleinste verzorging!

's Middags bezochten we de landbouwerij van een der Hollandse pioniers. We hadden alle respect voor dit prachtig werk, dat waarlijk niet zonder zorgen verricht wordt. Onze landbouwdeskundige, Dr. Bierema bekeek er een en ander met aandacht en ik geloof, dat zijn opmerkingen door de jonge pioniers gaarne aanvaard werden.

Daarna maakten wij een auto-tocht over het eiland, dat aan de Noordkant bergachtig en aan de Zuidkant laag is. Wij reden langs velden, begroeid met a[illegible] en maïs, afgescheiden door lange cactussen. Herhaaldelijk vlogen zwermen groene parkieten voor ons uit, prachtige vogels, maar schadelijk, omdat zij een overdadige lust hebben in maïs en divi-divi. Onze tocht gaat over de verharde wegen, af en toe zien we de blauwe zee, de natuur hier zeer mooi, al rijden we toch ook wel eens langs behoorlijke arbeiderswoningen. En geiten en schapen lopen er bij duizenden!

Vissen en flamingo's

Een deel der commissie, met name de twee jongste leden, hebben kennis gemaakt met de vissenwereld. Ze kochten onderzee-brillen en — dat is althans hun verhaal! — zij doken om onder water de meest zonderlinge vissen te verschalken. Het moet een wonderbaarlijk gezicht zijn geweest, wonderlijker dan men zich kan voorstellen. Enthousiast kwamen ze terug van hun excursie, maar tegenover hun opgewonden verhalen waren de overige leden ietwat sceptisch...

Maar wat wij zelf gezien hebben, dat zullen we niet licht vergeten; wij reden tot dicht bij de binnenzee, daar stegen we uit en zetten zwijgend deze tocht voort. En daar zagen we ze; honderden flamingo's, die roerloos in het water stonden op één poot, sierlijk als van gekleurd porcelein. De zon scheen op de prachtige kleuren, het was als een Perzisch tapijt. Nu en dan hoorden we een klein, onderdrukt kreetje. Maar alles bleef stil. Toen schijnbaar zonder enige aanleiding, stegen er een paar op, kort daarna tien, dan twintig en op eenmaal de gehele zwerm van honderden flamingo's; het was als een donkerrode vlam, welke geruisloos uit de zee opsteeg en uiteen woei, de zon, die prachtige zon, toverde allerlei zachte kleuren in die wegzwevende vogelenpracht, die ver weg weer op het water neerstreek.

En daar stonden ze weer roerloos op één poot.

Politiek leven is op Bonaire volkomen afwezig. De bevolking is niet talrijk: 5 à 6000 zielen en de mensen schijnen gelukkig en tevree. Autonomie? Er is geen sterveling, die er aan denkt. Men denkt aan de behoeften van het dagelijks leven, aan de geiten en de schapen, aan de maïs en de divi-divi en aan de visserij. Maar niet aan de politiek.

We hadden Bonaire gezien, een bescheiden maar mooi eiland. In de namiddag reden we naar het vliegveld, namen afscheid van de gezaghebber en vlogen naar het derde eiland van de Benedenwindse eilanden: het interssante Aruba!